

(Блиц, 05.01.2009)

Председник Србије Борис Тадић уочи нове године упутио нам је чак две председничке поруке: прво у интервјуу за РТС, а дан потом и у интервјуу за Фонет. Порука је, међутим, била јединствена и гласи - у 2009. неће бити нових избора, нити реконфигурације владе.

Само се неодговорни људи, поручио је председник, залажу за изборе. Одговорни људи залажу се за Скупштину и владу која ће моћи да одговори изазовима светске економске кризе и социјалним потресима које она већ доноси. Отуда није право питање да ли нам требају нови избори, већ да ли је добар избор Скупштина коју имамо и влада коју имамо.

Расцепом Српске радикалне странке добили смо, преко ноћи, парламентарну структуру која није верификована народном вољом. То оптерећује рад парламента. Скупштина нам је некако „неправна” и почива на чињеници да је Томислав Николић изгубио бланко оставке. Сада се они буквално чупају за косу и ривалитет два табора чини скупштински рад неефикасним.

Парламентарна већина се, од тачке до тачке, другачије конституише: једни су против гасног споразума, други су против сета правосудних закона, трећи су... Није проблем само у томе да је успорена законодавна активност, већ и у томе да је свако мало оспораван ауторитет владе чија би снага требала да почива на јасној парламентарној већини око најкрупнијих државних питања.

Влада је иначе састављена „од ватре и воде” и рекао бих да је на окупу више држи страх од нових избора него неке програмске сличности и јединствена брига за стање

Избори и избор

Пише: Драгољуб Жарковић
понедељак, 05 јануар 2009 15:04

националних послова. Сваки час се мире и свађају и велико је питање да ли су у стању да успоставе нови консензус око приоритета државне политике.

Европска влада може остати и без подршке Европе. Ова ће се бавити својим проблемима. Иницијатива Божидара Ђелића да се из накнадно одобрених средстава из касе ЕУ за превладавање кризе део пара упути ка Западном Балкану, пре ће се свести на неку симболичку милостињу него на реалну помоћ. Распад највеће опозиционе странке држи Брисел у уверењу да је Тадићева гарнитура стабилна и европска бирократија нема ту врсту политичког притиска да одржи једну владу у страху од неког ко би могао да помути општи европски занос западnobалканских владајућих елита.

Бићемо некако сами на ветрометини глобалних кретања, у годинама када ће себичност бити јача од солидарности и продаваћемо породичну сребрнину по цени коју купац одреди.

Ако је тешко дефинисати размере кризе која ће тек да нас погоди и ако је подједнако тешко прогноzirати колико ће трајати рецесија у свету, није тешко дефинисати каква нам је власт потребна.

Може и иста ова из новогодишње поруке Бориса Тадића - али, сасвим другачија. Да би била другачија, мора се променити консензус око кога је састављена, а посебно приоритети којих се поједине партије, чиниоци владе, држе као „пијан плота”.

На дневном реду није, дакле, питање нових избора, већ новог избора.